

ZBORI

REVIJA · NOVE
ZBOROVSKÉ · GLASBE
UREJUJE

ZORKO PRELOVEC

1932

LETNIK VIII · ŠTEV. 4

MESTNA

Ima vlog nad
480,000.000 Din

Telefon št. 2016 in 2616
Poštni čekovni račun št. 10.535

HRANILNICA LJUBLJANSKA

LJUBLJANA, PREŠERNOVA ULICA ŠT. 3

je največja regulativna hranilnica v Jugoslaviji.

Za vse vloge jamči ljubljanska mestna občina z vsem svojim premoženjem in davčno močjo.

Naložbe obrestuje kar najbolj ugodno.

Posojila dovoljuje na posestva, menice in vrednostne papirje čim najceneje.

Za male trgovce in obrtnike ima posebno kreditno društvo, za pupilne naložbe pa sodni depozitni oddelek.

Za varčevanje mladine izdaja domače hranilnike, za pošiljanje denarja po pošti pa svoje položnice.

Uradne ure za stranke so od 8. do 12^{1/2}.

„ZBORI“

PEVSKO DRUŠTVO
„LJUBLJANSKI ZVON“ V LJUBLJANI

revija nove zborovske glasbe. Izhaja osmo leto. Letniki 1926, 1927, 1928, 1929, 1930 in 1931 se dobe vezani po Din 80.—, nevezani po Din 50.—. Naročnina za Jugoslavijo za leto 1932. Din 50.—. Partiture vseh v „ZBORIH“ priobčenih skladb so pri upravi lista naprodaj po 1 dinar za 2 strani.

„ZBORI“

PJEVACKO DRUŠTVO
„LJUBLJANSKI ZVON“ u LJUBLJANI

revija nove horske glasbe. Izlazi osmo godinu. Godišnjaci 1926, 1927, 1928, 1929, 1930 i 1931 dobe se vezeni po Din 80.—, nevezeni po Din 50.—. Pretplata za Jugoslaviju za godinu 1932 Din 50.—. Partiture sviju u „ZBOROVIMA“ priopćenih kompozicija su u prodaji kod uprave lista uz cjenу Din 1.— za 2 stranici.

GLASBENO KNJIŽEVNA PRILOGA

Izhaja vsak drugi mesec

Urejuje Zorko Prelovec, upravlja Jožko Jamnik, izdaja in zalaga pevsko društvo «Ljubljanski Zvon», tiska Delniška tiskarna, d. d. v Ljubljani, predstavnik Miroslav Ambrožič, vsi v Ljubljani / Naročnina na «Zbore»: za kraljevino Jugoslavijo 50 Din, za Italijo 25 lir, za Češkoslovaško 30 Kč, za Ameriko poldrugji dolar / Ponatis člankov dovoljen le z navedbo vira
Glasilo JPS. Hubadove župe (Ljubljana) in Ipavčeve župe (Maribor)
Štev. poštno-čekovnega urada 12.134

Ivo Peruzzi:

Jesenska

V srce je jesen zavela,
kot slovo je sred noči...
V mračnih sanjah gaj molči,
kakor pesem onemela.

In ta noč takó je tiha...
Kje si ljubica in maj?
Ni odgovora nazaj,
zunaj mraz v poljane diha.

V srce je jesen zavela,
jaz pa mislim na pomlad:
nova sreča, polna nad
v prsih mojih bo plamtela...

(«Iz davnih dni») 1914.

Ljubljanska Glasbena Matica

Ljubljanski meščani so ustanovili leta 1702. društvo Philharmonische Gesellschaft, ki je skrbelo za glasbene prireditve v Ljubljani z rednimi koncerti, imelo pa je v poznejših letih tudi svojo glasbeno šolo. To društvo, ki obstoji še dandanes kot ljubljanska podružnica Glasbene Matice, je imelo do leta 1870. Slovence in Nemce za svoje izvršujoče člane.

Ko pa je v naših krajih v drugi polovici 18. stoletja močnejše zapihal nemški Drang nach dem Süden, se je narodna nestrpnost naselila tudi v Filharmonično društvo in Slovenci so bili polagoma prisiljeni, da so iz društva izstopili.

Takrat se je porodila v glavi slovenskega učitelja Kuharja, ki je deloval nedaleč od Ljubljane pri Devici Mariji v Polju, misel, da bi tudi Slovenci dobili glasbeno društvo, ki bi skrbelo za glasbene potrebe slovenskega naroda. To svojo misel je povedal mestnemu blagajniku, navdušenemu pevcu Vojtehu Valentiju, ki se je te misli takoj oprijel in priobčil že leta 1871. v «Slovenskem Narodu» poziv za ustanovitev društva Glasbene Matice, kakor smo imeli že takrat Slovensko Matico za književne potrebe.

Pomladi leta 1872. se je sešel v Ljubljani pripravljalni odbor, ki je vložil v začetku meseca junija deželni vladi v potrditev svoja pravila, ki so bila potrjena 14. julija istega leta.

Ustanovni občni zbor je bil potem sklican dne 23. septembra 1872. leta v Ljubljani na večer pred-

zborovanjem Slovenskega učiteljskega društva, kajti ustanovitelji Glasbene Matice so bili prepričani, da bo to društvo moglo uspešno delovati le tedaj, če bo podprlo njeno delovanje z vsemi silami slovensko učiteljstvo.

Glasbena Matica je bila ustanovljena in je takoj začela z delom. Prva njena naloga je bila, zbirati slovenske narodne pesmi ter jih pripravljati za tisk, razpisavati nagrade za slovenske umetne in cerkvene zборе ter jih izdajati v tisku. To nalogo je vršila Glasbena Matica od leta 1872. do 1882. in od takrat dalje do današnjega dne.

Kmalu pa se je pokazala potreba, da mora Glasbena Matica skrbeti tudi za glasbeni pouk slovenske mladine in 15. septembra 1882. leta je Glasbena Matica ustanovila tudi svojo glasbeno šolo, ki se je iz skromnih početkov razvila 15. septembra 1919. v Prvi jugoslovenski konservatorij Glasbene Matice ljubljanske. Konservatorij je bil nato 1. aprila 1926. sprejet v državno upravo, Glasbena Matica pa si je pridržala še svojo glasbeno šolo, ki šteje danes nad 500 gojencev, dočim jih je imela ob ustanovitvi 27. Iz šole Glasbene Matice so izšli skoro vsi slovenski glasbeniki, ki delujejo danes v najrazličnejših panogah.

Leta 1891. je ustanovila Glasbena Matica svoj koncertni zbor, ki je v teku 40 let izvajal vsa pomembnejša dela domače in jugoslovske literature kakor tudi celo vrsto del iz svetovnih, predvsem slovenskih literatur. Pevski zbor Glasbene Matice ljubljanske je z malimi presledki vodil polnih 25 let sedanji ravnatelj drž. konservatorija v Ljubljani Matej Hubad. Presledkoma so bili pevovodje Matičnega zbora: dr. Josip Čerin, Ivan Brezovšek, Niko Štritof, Srečko Kumar, Josip Michl in zadnja tri leta ravnatelj opere Mirko Polič. Zbor je absolviral v teh 40 letih okrog 300 velikih koncertov doma in v tujini. Že 1896. leta je priredil dva velika koncerta na Dunaju, pozneje je nastopil večkrat v Trstu, Zagrebu, Opatiji, na Sušaku itd. Leta 1922. je napravil jugoslovansko turnejo s koncerti v Beogradu, Zemunu, Novem Sadu, Subotici in Sarajevem, spomladi leta 1928. je bila češkoslovaška turneja s koncerti v Budvicah, Pisku, Plznu, Pragi, Olomucu, Brni in Bratislavi. Jeseni istega leta turneja na Poljsko s koncerti v Moravski Ostravi (Češkoslovaška), Krakov, Katovice, Poznanj in Varšava. Na povratku iz češkoslovaške turneje je koncertiral zbor na Dunaju. Pozimi leta 1929. pa je šel zbor v Francijo ter priredil koncerte v Nancyu, Merlebachu, Aumetzu, Reimsu,

Lilleu, Lensu, Parizu, Dyonu, Grenobleu, Lionu in naposled v švicarski Genevi.

Po prevratu je Matica ustanovila tudi svoj simfonični orkester pod naslovom Orkestralno društvo Glasbene Matice ljubljanske. Dirigenti orkestra so bili: Karel Jeraj, Emil Adamič in L. M. Škerjanec. Zadnje dve sezoni prireja Orkestralno društvo skupno z opernim orkestrom svoje simfonične koncerte.

Kakor omenjeno je Glasbena Matica skrbela ves čas svojega obstoja za izdajo slovenskih skladb v tisku ter izdala do sedaj nad 150 zvezkov, posamezne od njih v več nakladah.

Poleg tega ima Glasbena Matica svojo koncertno poslovalnico, ki aranžira v Ljubljani domače in tuje koncerte in pa svojo knjigarno, ki zalaga ljubljanski trg z muzikalijami vseh edicij.

Toliko v kratkih obrisih o delu Glasbene Matice. O festivalu poročamo na drugem mestu.

Ludovik Puš, Novo mesto:

Naša pesem in gramofonske plošče

Op. uredništva: Pušev članek o petju za gramofonske plošče nam je bil zelo dobrodošel. To vprašanje smo že opetovano razmotrivali na sejah Hubadove župe JPS in premišljali, kako naj bi preperečili, da ne bi nezmožni ljudje prepevali za gramofonske plošče in kvarili ugleda naše lepe pesmi. Morda se bo našel način, da takemu početju napravimo konec.

Pravimo da je papir potrpežljiv, ker se pač dajo napisati nanj vse mogoče lepe in nelepe, pametne in nespametne stvari. Prav isti rek bi mogli zapisati glede gramofonskih plošč. Pri razmišljanju o le-teh se bom omejil le na plošče, na katerih se predstavlja svetu slovenska pesem, predvsem narodna ali pa ljudska pesem.

Nimam gramofona in se tudi nikdar nisem zanj navduševal, čeprav se mora njegov pomen in važnost za širjenje glasbene umetnosti brez pridržka priznati. Tudi je dandanes izdelava tega stroja in plošč že tako popolna, da je reprodukcija včasih vprav imenitna. Poprej nisem imel prilike pobliže spoznavati vseh mogočih plošč; odkar imam pa radioaparata, mi je to lahko: saj večina oddajnih postaj — če ne vse — izpolnijo neki odstotek oddaje s tako zvano reproducirano glasbo. Sprva sem le tu in tam poslušal plošče, večinoma res z užitkom, zlasti če sem hotel imeti moderno plesno glasbo. Ko sem pa v Ljubljani in tudi v Zagrebu zalotil plošče, ki so podajale slovensko, zlasti narodno pesem na način, ki je žalil moj glasbeni estetski čut, sem postal pozoren in začel redno poslušati ljubljansko in zagrebško oddajno postajo takrat, ko sta oddajali slovensko pesem. Razumljivo je, da se v naslednjih izvajanjih nimam namena obregavati ob oddajne postaje, ki so nedolžne; ugotoviti pa želim, da ni pravilno, če pride na gramofonske plošče vse vrste petje: lepo in nelepo, in da dalje želim, da bi ta spis pokrenil vprašanje, kako bi se temu odpomoglo.

I.

Slovenska narodna pesem in nje spremljava.

Na ploščah slišimo prav različne spremljave naših pesmic. Novejše plošče imajo večidel jazz-orkestre v mnogolikih sestavah, s katerimi nategnejo naše pesmi na sodobne plesne ritme in jim s tem delajo več ali manj sile. Mojemu okusu se dostikrat upira

ta prečudna obleka: kakor bi slovenskemu kmetškemu dekletu posadil na glavo moderen ženski klobuk! Ali to bi še ne bilo tako neokusno. Hujše je, da ali prireditelj tovrstne glasbe ali kdorkoli zmaši na eno ploščo poleg slovenske pesmi, ki je za ploščo prekratka, še kopo svojih domislekov, ki so večinoma plehki in nimajo z motivi pesmi prav nobene podobnosti ali sorodstva. Prava pravcata mašila! Saj bi se dali s tematsko obdelavo motivi pesmi okusno umetniško obdelati. Koliko je možnosti za uporabo enega motiva, bo pač vedel vsakdo, ki je že kdaj slišal na primer kakšno varijacijo. Taki spremljavi, ki ubija pristno domačnost slovenske pesmi s tujo navlakom, bi bilo treba napraviti konec!

II.

Petje za plošče.

Če govorimo o ploščah, je treba vedno imeti pred očmi dejstvo, da s ploščo dobi glasbeni komad legitimacijo za ves svet. Sicer je res, da na primer slovenskih narodnih pesmi na ploščah najbrž ne bo kupil Nemec ali Francoz ali Anglež za svoj gramofon. Toda danes, ko imamo radio, je gotovo, da plošče sliši neprimerno več ljudi kakor poprej. Plošče v radio-oddajni postaji so ogledalo naše pevske izobrazbe za lastni narod, pa tudi za vse sosedne narode. Nikakor ni tedaj le zadeva nekega pevca ali zbora in pa podjetnika neke firme gramofonskih plošč, kaj se dene na ploščo in kako, kadar gre za našo narodno pesem, marveč je to zadeva v prvi vrsti vseh onih činiteljev, ki so dolžni ali bi vsaj bili dolžni skrbeti za lepoto in pristnost naše pesmi. S koliko skrbnostjo čujemo svoje narodne spomenike v obleki, v arhitekturi, v sliki itd. Z našo pesmijo, ki je brez dvoma najtočnejši izraz naše narodne duševnosti, se pa igrajo neodgovorni ljudje in jo skrunijo po svoji volji, kakor kaže za njihov žep! Nočem reči, da vsi brez izjeme. Ali veliko jih je. Da ne bo kdo rekel, češ, da nekaj trdim, pa ne dokažem, bom nekaj najvidnejših nasilij nad slovensko pesmijo navedel.

Vse to, kar bom sedaj napisal, sem slišal na svoja ušesa. Danes že otroci v osnovni šoli vedo, kako je s črko «l». Pa se dobi — na novejših ploščah — vse polno napačne izreke te črke. Kako bi neki reke, Ivan Cankar: «Jedna jedelj yomaranča...»? Sedaj so učene glave, ki vodijo črkarsko pravdo v Sloveniji, ugotovile, kako je glede l prav in kako ne. Pevec ni slovniciar in se mu je v tem oziru strogo pokoriti določbam, ki so jih postavili in utemeljili slovniciarji. Še več kakor črka l trpi e, zlasti polglasnik. Zdi se, da polagajo celo naši pevski učitelji na slovenski e in o premalo važnosti. Zato se zgodi, da pevec, ki ima sijajno izvežban glas, z našim e in o ne ve prav, kako bi. Posebno polglasnik je siromak. Pa se je o tem že precej črnila prelilo. In ti pride pevec ali pevka in na plošči dosledno napačno poje polglasni e. Kje ima pravico, da kviri jezik?! Če bi šel vsaj za nekaj dni med preproste kmetijske ljudi, pa bi slišal izreke, ki je glede vokalov daleč od one, ki jo on vsiljuje ušesu. Ali pa bi pogledal Breznika!

Tudi podajanje narodne pesmi ni v redu. Za lepo in pravilno prepevanje teh pesmi ni dovolj samo pevska izobrazba na glasbenih šolah. Kdor hoče iti pet za gramofonske plošče, pa se je pesmi naučil, recimo iz Bajukovih zbirk, bomo morali njegovo podajanje najbrž odkloniti. In vendar se tako zgodi,

da morda pristno zapete narodne pesmi še nikdar ni slišal, a gre na plošče svetu kazat našo narodno pesem. Slišal sem priznanega pevca peti slovensko narodno pesem, pa je ta «zlimal» tone z portamenti, da se niti povedati ne dá. Je pač mislil, da leži v tem jedro naše narodne pesmi. Zopet sem slišal peti našo pesem drugega: metal je glasove skup, kakor bi bila pesem mozaik, ne pa lepa melodična črta. Opetovano se pesmi, ki so splošno znane, pojejo samovoljno, ne tako kakor jih je vesten zbiralec zapisal, ampak tako, kakor se temu ali onemu pevcu ali več pevcem lepše in boljše zdi. Tole sem zapazil zlasti pri ploščah, ki je zanje pel neki hrvatski kvartet. Sploh se mi čudno zdi, da se slovenske narodne pesmi podstopijo za plošče peti Hrvatje. So lahko še tako odlični pevci, toda pesem je iz njihovih grl slaba. Ne poznajo vseh lepot jezika, ker fonetično bero besedilo kakor je napisano, ne poznajo pa posebno skritih izraznih načinov naše pesmi, ki niso napisani. Katerokoli našo narodno pesem v četveroglasju sem do sedaj slišal od Hrvatov, ni bila nobena lepo podana. Nekateri so se mi kar upirale (na primer «Moj očka ima konjička dva»). Ali ne bi bilo bolj prav, da Hrvatje naših narodnih pesmi za plošče ne pojo, marveč prepustijo to petje slovenskim pevcem? Saj nam ne manjka dobrih pevcev, tudi ne kvartetov in zborov.

Ne bom več našteval, dovolj naj bo! Že to, kar sem navedel, je tehtno zadosti, da lahko pozovem vse one, ki jim je lepota naše pesmi pri srcu, naj skušajo nekako odpomoči takšnemu izvajanju in pred svetom rešiti lepoto naše pesmi. Glede izvajanja narodnih pesmi, ki so last vsega naroda, bi morala biti tu neka avtoriteta, preko katere jih nepoklican pevec ne bo mogel za plošče peti. Izvajanje vsake ljudske pesmi bi moralo najprej pred neko strokovno komisijo, ki bi odločila, ali je petje primerno za plošče ali ne. To bi bilo gotovo idealno, vprašanje pa je, če je izvedljivo. Morda je možen kak drug način. Naši pesmi prav gotovo ne bo škodovalo, ako se to vprašanje razjasni in v tem oziru kaj ukrene. Težje je kaj storiti zaradi spremljave. Vendar bi se tudi tu dalo nekaj doseči, če drugače ne, vsaj s prošnjo ali protestom pri podjetjih gramofonskih plošč. Vsekakor naj bi naše glasbene institucije in glasbeniki sploh posvečali večjo pažnjo gramofonskim ploščam, na katere se počasi glasba pomika, da bomo imeli na njih našo pesem čisto in popo!

Naši skladatelji

Dr. P. Gotfrid Ploj je bil rojen 14. avgusta 1893. pri Sv. Benediktu v Slovenskih goricah. Njegov oče je bil dober pevec in flavtist diletant, mati istotako pevka. Prvi sistematičen pouk v petju in glasbeni teoriji mu je na gimnaziji v Mariboru nudil znani pokojni Rudolf Wagner. S 16. letom je vstopil v frančiškanski red, kjer je nadaljeval in končal svoje gimnazijske študije v Gorici. V tem času se je začel tudi sam baviti z glasbo. Poleg petja se je učil kot samouk klavirja in orgel. Bogoslovje je obiskoval in končal v Ljubljani. Ves ta čas pa se je spopolnjeval sam in s pomočjo P. Hugolina Sattnerja v petju, klavirju, orglah in harmoniju. Po končanem bogoslovju je bil nastavljen kot kaplan, pečovodja in organist na Viču. Organiziral je na novo pevski zbor, ustanovil društveni orkester in poživil godbo na pihala, ki še sedaj obstaja. Potem je nekaj let zaradi službene prezaposlenosti v Ljubljani in Mariboru opu-

stil glasbo. Na pobudo svojih predstojnikov se je nato vpisal na ljubljanski konservatorij, kjer se je učil vseh glasbenih teoretičnih predmetov, praktično pa solopetja, klavirja in orgel. Učitelji so mu bili med drugimi: Premrl za orgle in harmonijo, za klavir Noč, za solopetje pl. Wistinghausen, za kontrapunkt Škerjanc, za instrumentacijo dr. Čerin. Leta 1927. je napravil državni izpit iz glasbe. Leta 1928. pa je v Zagrebu promoviral za doktorja bogoslovja. Sedaj deluje kot kaplan, katehet meščanske šole, pečovodja in organist na Viču. S svojim zborom je priredil več koncertov. Je tudi odbornik «Pevske zveze». V rokopisu ima več svetnih in cerkvenih skladb. — V krog sotrudnikov «Zborov» smo privabili v osmih letih malodane vse slovenske in več hrvatskih ter srbskih skladateljev. Posebno nas veseli, kadar moremo predstaviti naročnikom «Zborov» skladatelja novince. Zato naj bo tudi p. Gotfrid Ploj v naši družini iskreno pozdravljen!

PRVI SLOVENSKI GLASBENI FESTIVAL

Šestdesetletnico svojega obstoja je proslavila naša Glasbena Matica na izredno slovesen in učinkovit način, z nešteto priredbami, ki so v javnosti našle popolno razumevanje. Slavnosti sta otvorila šolski mladinski zbor pod vodstvom prof. Viktorja Šonca in šolski godalni orkester pod vodstvom prof. Karla Jeraja z javno produkcijo, ki se je vršila dne 10. maja t. l. v veliki dvorani hotela Uniona. — V dvorani Filharmonične družbe je bil 15. maja t. l. komorni koncert godalnega kvarteta državnega konservatorija (šola

Matej Hubad z zastavo Glasbene Matice in praporščakom T. Petrovčičem.

prof. Jana Šlajsa), na katerem sta uspešno sodelovali tudi solistinja Franja Bernot-Golobova in Herta Arkova. Izvajala so se dela M. Lipovška, S. Osterca in L. M. Škerjanca. Uvodoma je predaval o četrtronski glasbi skladatelj in profesor praškega državnega konservatorija A. Haba. Koncert je vzbudil splošno pozornost glasbenih krogov in je lepo uspel. — V okviru slavnostnih dni so dne 14. maja dopoldne otvorili v veliki dvorani Narodnega doma glasbeno razstavo, ki je imela namen, pokazati razvoj glasbe pri nas. Razstavo je s svojo večšo roko uredil dr. Josip Mantuani. Prikazal nam je početke naše glasbe in njen razvoj do sedaj. Mnogo je bilo tam znamenitosti, tiskanih in rokopisnih skladb slovenskih skladateljev,

starih glasbenih knjig in glasbil. Prav zanimivi so bili portreti slovenskih skladateljev (140), ki jih je napravil profesor Saša Šantel. Otvoritve razstave se je udeležilo dokaj odličnikov, med njimi seveda v prvi vrsti ljubljanski glasbeniki. — Isti dan zvečer se je vršila najznamenitejša prireditev vsega glasbenega festivala, sinfonični in zborovski instrumentalni koncert Glasbene Matice. Pomnoženi operni orkester je pod taktirko opernega direktorja Mirka Poliča z bravuro izvajal M. Bravničarjevi, za našo orkestralno literaturo zelo pomembni deli Hymnus slavicus in slovensko uverturo, dalje M. Kogoj's Chopinijano, eno točko iz njegove plesne suite, dva stavka iz S. Osterčeve

Zorko Prelovca, ko dirigira skupne zборе z godbo «Sloge».

suite. Na sporedu sta bila še dva speva St. Premrla iz njegovih Sionskih pesmi za sopran in orkester, dve Adamičevi legendi za ženski zbor z orkestrom, L. M. Škerjanca sinfonija v enem stavku, ki jo je sam dirigiral. Koncert je zaključil A. Lajovčev psalm za tenor solo, mešani zbor in orkester. Kot solista sta sodelovala tenorist ljubljanske opere Josip Gostič in operna pevka Zlata Gjungjenac-Gavellova. Zborovske partije je vzorno odpel pevski zbor Glasbene Matice. Koncert je bil izvrstno obiskan in je v vsakem oziru sijajno uspel. — 15. maja dopoldne je bila v frančiškanski cerkvi maša kot cerkven koncert. Izvajali so odlomke maš p. H. Sattnerja in St. Premrla z orglami in orkestrom ter dve skladbi Foersterja in dr. Kimovca. Naslednji dan se je vršil v okviru festivalnih prireditev koncert pevskega zbora Glasbene Matice pod vodstvom direktorja Mirka Poliča. Zbor je zapel deset Gallusovih skladb. Klasična dela so našla pri poslušalcih zaradi tehtne interpretacije zaslužno občudovanje. Prav tako so žela na koncertu slovanske pesmi dne 15. maja popoldne pred Uršulinsko cerkvijo Hlahol iz Prage, Lisinski iz Zagreba in naš Učiteljski pevski zbor za izvajanje najlepših skladb iz svojega repertoarja hvaležno priznanje številnega občinstva. — Zvečer so v operi uprizorili Matije Bravničarja delo «Pohujšanje v dolini šentflorijanski» v režiji C. Debevca in pod taktirko dirigenta A. Neffata. Tujci so se upravičeno čudili uglasitvi Cankarjevega mojstrskega dela, da si morda njegove vsebine niso povsem razumeli. — Dne 16. maja se je vršil v dvorani Filharmonične družbe slavnostni občni zbor Glasbene Matice in razvitje zastave, poklonjene Glasbeni Matici ob njenem jubileju od Njegovega Veličanstva kralja Aleksandra I. Zastavo je blagoslovil knezoškof dr. Gregor Rožman. V presledkih med slavnostnimi prireditvami je bilo v Hubadovi dvorani zborovanje JPS. Zastopnik ministrstva prosvete je izročil odbornikom Glasbene Matice in Hubadove župe častna odlikovanja za uspehe pri njihovem pevskem delu. Odlikovanja naštevati podrobno bi nam zavzelo preveč prostora. Po zborovanju se je vršilo odkritje spomenikov osmim jugoslovanskim zaslužnim skladateljem: Jakobu

Gallusu, Davorinu Jenku, Vatroslavu Lisinskemu, Stevanu Mokranjcu, Franu Gerbiču, dr. Benjaminu Ipavcu, Mateju Hubadu in patru Hugolinu Sattnerju. Glasbena Matica je s kipi teh mojstrov po načrtih arhitekta prof. Plečnika v izdelavi priznanega našega kiparja Dolinarja storila hvale vredno delo v njihov spomin, park pred poslopjem Glasbene Matice pa je dobil res čedno reprezentativno lice. Ne smemo pozabiti, da so pri slovesnem odkritju teh spomenikov pridno sodelovali pevski zbori Hubadove župe JPS, ki so pod vodstvom župnega pevovodje Z. Prelovca v družbi s podjetno godbo narodnega glasbenega železničarskega društva «Sloge» nepričakovano veličastno zapeli E. Adamičovo «Molitev». Festival se je nadaljeval popoldne ob 15. uri na ljubljanskem velesojmu s tekmovanjem slovenskih pritrkovalcev. Udeležilo se ga je mnogo naših fantov, razsodnika sta bila pater Hugolin Sattner in dr. F. Kimovec. Osem določenih nagrad sta razdelila med pritrkovalce iz Rovt pri Logatcu, iz Šent Vida pri Stični, Smednika, z Brezij, z Gornjega Bernika, Vodice, Kroke in Novega mesta. Občinstvo je z velikim zanimanjem poslušalo to tekmo. Ob 16. uri pa se je v izredno neprikladnem prostoru, v sicer obširni koji velesojmu vršila tekma pevskih zborov, včlanjenih v Hubadovi in I. Ipavčevi župi JPS. Nastopilo je šest moških in sedem mešanih zborov. Žirijo so tvorili: dr. Viktor Novak, predsednik JPS; Kosta Manojlovič, glavni tajnik JPS; skladatelj Josip Stoler-Slavenski; pevovodja dr. Ljudevit Kiš; direktor ljubljanskega konservatorija Matej Hubad; mons. Stanko Premrl in pok. skladatelj Oskar Dev. Razsodišče je po načinu razsojevanja običajnih pevskih tekem na jugu naše države sodilo zelo strogo, tako da je bilo več pevskih društev, ki so pričakovala priznanja in nagrad, v svoji samozavesti zelo užaljenih, dasi bi vendar morala podrediti se sodbi objektivnih najuglednejših jugoslovanskih glasbenikov, ki gotovo niso sodili pristransko. V prvi kategoriji moških zborov je zmagala «Grafika» iz Ljubljane, v drugi kategoriji «Jadran» iz Maribora, v tretji kategoriji «Krakovo-Trnovo» iz Ljubljane. V prvi kategoriji mešanih zborov sta odnesla prvenstvo pevsko društvo «Ljubljanski Zvon» iz Ljubljane in pevski zbor «Glasbene Matice» iz Maribora, v drugi kategoriji pa celjsko pevsko društvo iz Celja. Poleg nagrad, ki jih je bilo mnogo premalo, so dobili pa vsi sodelujoči zbori priznalne diplome z navedbo doseženih točk od žirije. Prvi slovenski glasbeni festival je stal mnogo truda in dela, bil je dokaz velike ljubezni naših pevskih korporacij, aranžiral pa ga je z neverjetno agilnostjo tajnik Glasbene Matice, administrativni ravnatelj kraljevega narodnega gledališča Karel Mahkota. Veseli bodimo, da se je festival posrečil v vsakem oziru v slavo našega glasbenega napredka in naših organizatoričnih sposobnosti. V Ljubljano došli tujci so se vsem prireditvam upravičeno čudili.

Novosti

21 cerkvenih pesmi po napevih iz Kokošarjeve zbirke, za mešani zbor priredil E. Adamič. Partituro prodaja Katoliška knjigarna v Gorici za ceno 6 lir. Pri naročilih nad 10 izvodov stanejo izvodi le 5 lir. Uredništvo «Zborov» izdaje ni prejelo v oceno.

Dr. Fr. Kimovec: Zdrava Marija! 15 Marijinih pesmi za mešani zbor, deloma z orglami. Založila Jugoslovanska knjigarna. Cena partituri je 30 Din, glasovom po 4 Din. Dr. Kimovec ima svoj lastni slog in njegove skladbe so svojevrstne, značilne po tematiki, kontrapunktiki in kromatiki. Piše za izurjene in šibkejše izvežbane cerkvene zборе. Prednost teh pesmi je v tem, da se dado nekatere za izvajanje olajšati. Skladbe prav toplo priporočamo.

«Stopil bom k oltarju.» Slovenska maša za mešani zbor, deloma z orglami, na besedilo Janeza Puclja, zložil Matija Tomc. Založila Jugoslovanska knjigarna. Cena partituri 20 Din, glasovom po 4 Din. Izvrstno, zanimivo cerkveno glasbeno delo, ki bo marsikaterega organista za naštudiranje, pevske zборе za izvajanje, poslušalce pa za poslušanje rado ogrelo.

Moške zборе opozarjamo na v današnjem zvezku «Zborov» objavljeno pesem Z. Prelovca «Sedem si rož», ki ni težka in jo bodo radi peli. Cena partituri 2 Din.

Emil Adamič: Šest narodnih pesmi za ženski zbor, šest narodnih za moški zbor, šest narodnih za mešani zbor. Izdala in založila Učiteljska knjigarna v Ljubljani. Prejeli smo te tri zbirke v oceno in moramo reči, da so nas prijetno presenetile. Prireditelj je vse izbrane narodne pesmi, bodisi iz Kokošarjeve zbirke ali drugih nabiralcev narodnega blaga, skrbno obdelal za izvajanje na koncertnem odru. Vsem zborom jih prav radi priporočamo v nakup in izvajanje. Dobe se pri založniku: Učiteljski knjigarni v Ljubljani.

Jaromir Fiala: Tri sokolske pohodne pisne. Besedilo in glasbo zložil...

Jaromir Fiala: Slovanska lipa. Mešani zbor na besedilo V. Sládka. Ne pretežke, a zelo pevne skladbe.

Razno

† **Oskar Dev.** Nenadoma ga je bela žena iztrgala iz naših vrst. Na glasbenem festivalu je še z vso vnemo fungiral kot cenzor žirije, objektivno motril napredek naših pevskih društev. Kar naenkrat pa smo izvedeli žalostno novico, da je najpopularnejši nabiralec naših narodnih pesmi, zlasti koroških, za vedno zatisnil oči. Na poziv Hubadove župe J. P. S. je spremilo blagega, dobrosrčnega sodnega nadsvetnika poleg mnogoštevilnega občinstva mnogo pevcev naših pevskih društev, ki so mu pod vodstvom pevovodje Zorka Prelovca peli pokojnikove narodne žalostinke. V zadnje slovo mu je prisrčno govoril njegov pobratim in tovariš, skladatelj Emil Adamič. Mi pevci in pevke bomo Oskarju Devu ohranili v naših sreih hvaležen in svetel spomin!

IZREDNA GLAVNA SKUPŠČINA UJME.

Ljubljana, 25. septembra.

V nedeljo 18. t. m. se je vršila v prostorih pevskega društva «Lisinskega» v Zagrebu izredna glavna skupščina Udruženja jugoslovenskih muzičkih autora. Skupščina je po dolgem poročilu glavnega odbora soglasno sprejela naslednjo resolucijo:

UJMA najodločneje obsoja postopke Autorske centrale (S. Bakarčić), ki so bili usmerjeni na to, da uničijo najstarejše in najboljše profesionalno udruženje jugoslovenskih glasbenih avtorjev. Zato sklene, da se odzame AC zastopanje avtorskih pravic članov UJMA in prekine kontrakt z AC. Osnujejo se lastne poslovalnice UJMA s sedežem v Beogradu, Zagrebu in Ljubljani, ki hočejo ščititi interese svojih članov.

UJMA se nadeja, da bo s sodelovanjem udruženja književnikov v Jugoslaviji storila vse potrebno za pravilno izvajanje avtorskega prava v naši državi, odpravila škodljive privatne posrednike in vzela do stvar v svoje roke na korist domače umetniške produkcije in v polni solidarnosti z udruženji inozemskih avtorjev. Soglasno izglasovano resolucijo so v imenu 128 članov UJMA podpisali sledeči gospodje:

Prof. Emil Adamič, skladatelj (Ljubljana), Srečko Albini, skladatelj, ravnatelj opere v pokoju (Zagreb), Julijo Albini, založnik (Zagreb), N. Ballon, skladatelj (Beograd), Jovan Bandur, skladatelj, dirigent Narodnog pozorišta (Beograd), Krešimir Baranović, skladatelj, ravnatelj opere (Zagreb), Stanislav Binički, skladatelj (Beograd), Matija Bravničar, skladatelj (Ljubljana), Vinko Chudoba, avtor (Zagreb), Blanka Chudoba, libretistinja, Samuel Čačkes, skladatelj, Josip Deczy, skladatelj, Anton Dobronić, skladatelj, profesor Muzičke akademije (Zagreb), Dragutin Domjanić, književnik (Zagreb), prof. Franjo Dugan, skladatelj, profesor Muzičke akademije (Zagreb), E. Gloz, skladatelj, Jakov Gotovac, skladatelj, direktor Narodnog kazališta (Zagreb), Josip Hatze, skladatelj (Split), Žiga Hirschler, skladatelj (Zagreb), B. Joksimović, skladatelj (Beograd), Oskar Josefović, skladatelj, direktor Narodnog kazališta (Zagreb), Petar Krstić, skladatelj, inspektor ministarstva prosvete (Beograd), Božidar Kunc, skladatelj, profesor Muzičke akademije (Zagreb), Fran Lhotka, skladatelj, rektor Muzičke akademije (Zagreb), Mihovil Logar, skladatelj (Beograd), profesor Franjo Lučić, skladatelj, profesor Muzičke akademije (Zagreb), F. Mačejovski, skladatelj (Sarajevo), Kosta Manojlo-

vić, skladatelj (Beograd), Ivan Matetić, skladatelj, tajnik Muzičke akademije (Zagreb), Josip Molnar, skladatelj, doktor Pavao Markovac, skladatelj in glasbenik, kritik, Ivo Muhvić, višji vojni kapelnik (Zagreb), Lavoslav Novak, skladatelj, Krsto Odak, skladatelj, profesor Muzičke akademije (Zagreb), Dragutin Orelj, skladatelj (Beograd), Svetolik Pašćan, skladatelj (Novi San), Zorko Prelovec, skladatelj, urednik glasbenega lista «Zbori» (Ljubljana), Večeslav Rendla, skladatelj, višji vojni kapelnik (Beograd), Rihard Rosskamp, založnik (Zagreb), profesor Pera Stojanović, skladatelj (Beograd), Stanislav Stražnicki, profesor Muzičke akademije (Zagreb), Lujo Šafranek-Kavić, skladatelj in glasbeni kritik (Zagreb), Rihard Šimaček, skladatelj, L. M. Škerjanc, skladatelj in profesor konservatorija (Ljubljana), profesor dr. Božidar Širola, skladatelj (Zagreb), Ivo Tijardović, skladatelj (Split), Velmar Janković, književnik in tajnik Udruženja dramskih avtorjev (Beograd), Večeslav Vedral, skladatelj (Beograd), Mihajlo Vuk-Dragović, skladatelj, dirigent «Stankovića» (Beograd), Danica Zajc, za pravne naslednike Ivana pl. Zajca (Zagreb).

Skupščina je pokazala veliko solidarnost, potekla je v najlepšem redu. Prisostvoval ji je tudi predsednik organizacije gostilničarjev in hotelirjev T. Kaufmann, ki je prisrčno pozdravil novo akcijo avtorjev. Člani UJMA, ki so iz udruženja izstopili na podlagi napačnih informacij AC, zopet vstopajo. Organizacija bo pod večšim vodstvom predsednika g. Krešimira Baranovića, marljivim tajnikom dr. P. Markovcem ter ostalim upravnim odborom gotovo napredovala v prid pravic jugoslovenskih avtorjev.

Pevsko društvo «Ljubljanski Zvon» v Ljubljani pripravlja za svoj prihodnji koncertni nastop v spomin 100letnice hrvatskega skladatelja I. pl. Zajca cerkven koncert, na katerem bo izvajalo dvoje njegovih večjih del, in sicer «Uskrnuće Isusovo» in «Oče naš». Obe deli sta pisani za soli, mešani zbor in veliki orkester. Koncert se bo vršil v ljubljanski frančiškanski cerkvi, nato pa ga želi društvo ponoviti v vseh večjih cerkvah po Sloveniji, ako bi dotičnim krajem bil dobro došel. Oglasijo naj se takoj.

Prof. Marko Bajuk, zapisovatelj in harmonizator narodnih pesmi, nad vse zaslužni vodja Pevske zveze in njenih pevskih zborov, urednik in upravnik «Pevca» ter glasbeni pisatelj, je letos doživel Abrahamovino. Kot čebelica marljivemu in vzornemu pevskega delavcu izrekajo tudi «Zbori» k petdesetletnici svoje najiskrenejše čestitke!

«Muzička revija», nezavisni mjesečnik. Urednika: Zlatko Grgošević in dr. Pavao Markovac. List je izšel že v več številkah. Letošnja naročnina Din 50.—. Naslov uredništva in uprave: Zagreb, Bosanska ulica 29. Čekovni račun poštne hranilnice št. 57.421. List je glasilo mlajše jugoslovenske generacije, ki borbena zastopa svoja načela. Priporočamo ga!

Slavni praški mojster in pedagog igre na gosli prof. Otokar Ševčik je letos slavil v polni duševni in telesni svežosti 80letnico svojega rojstva. Kot pedagog uživa mednarodni sloves.

Abraham je pogledal tudi znanega plodovitega češkoslovaškega skladatelja Jaroslava Křičko, ki je znan tudi za naših koncertov in čigar opero «Strah na gradu» pripravlja za izvajanje ljubljanska opera.

V «Tempu» poroča Vaclav Štěpan o dunajskem festivalu sodobne glasbe, pa ne preveč pohvalno.

Ustanovitelj hrvatske opere Vatroslav Lisinski je napisal tudi znamenito delo, opero «Porin», ki je sedaj v klavirskem izvlečku in obdelavi rektorja Državne muzičke akademije v Zagrebu Frana Lhotke. Cena partituri je 50 Din.

Štirideset let je minilo, odkar je češki komorni kvartet s svojo virtuozno igro nastopil zmagoslavno pot v domovini in po svetu.

Vsa naša pevska društva opozarjamo na list «Jugoslovenski Autor», glasilo Autor-centrale za avtorska prava, ki v številkah 3. do 6. objavlja zanimivo poročilo o tretji redni, glavni skupščini.

Pevovodja praškega «Hlahola», Jaromir Herle, je doživel 60 let. Pevovodsko karijero je začel v srbskem Šabcu, kjer je bil gimnazijski učitelj petja in dirigent mešanega zbora.

Na Dunaju je bil drugi zborovodja dvorne opere in se je mnogo udeleževal pri tamkajšnjem češkem pevskem društvu «Lumiru». Po prevratu so ga angažirali za pevovodjo narodnega gledališča v Pragi. Kot artistični pevovodja praškega «Hlahola» je z društvenim pevskim zborom prirejal koncertne turnee doma in v tujini.

«Mužičar», glasilo «Saveza muzičara u Kraljevini Jugoslaviji», je prav simpatično poročalo o glasbenem življenju v Ljubljani, zlasti glede na prvi slovenski glasbeni festival.

Jaroslav Tureček, častni podpredsednik Pevečke opce češkoslovenske, je praznoval 25letnico svojega dela v Grafičnem zavodu A. Haase v Pragi. Tudi mi Slovenci in Jugoslovani spoštujemo njegovo delo v prosep naše bratske češkoslovaške pevske organizacije. K jubileju naše iskrene čestitke!

Produženje roka muzičkog natječaja Radiostanice Zagreb. Budući, da je u nekim stručnim listovima muzički natječaj Radiostanice Zagreb kasno objavljen, to je Radiostanica u sporazumu sa juryjem odlučila, da rok natječaja produlji za tri mjeseca, t. j. do 1. decembra 1952. Tekst natječaja prema tomu sada glasi: Radiostanica raspisuje natječaj za dva muzička djela slijedećih kategorija: I. Kompozicija za violinu i klavir u trajanju od najmanje 15 minuta. Forma i broj stavaka po volji. Nagrada Din 2000.—. II. Kompozicija za klavir solo u trajanju od najmanje 10 minuta. Forma i broj po volji. Nagrada Din 1000.—. U obzir dolaze samo neizvedena djela domaćih kompozitora. — Radiostanica Zagreb pridržaje si pravo prve slobodne izvedbe sviju (dakle i nenagrađenih) priposlatih djela u roku od godinu dana nakon objave rezultata natječaja. Djela treba priposlati bez naznake imena autora pod šifrom i priložiti im zatvoreno pismo sa istom šifrom na omotu. U tom omotu treba da se nalazi ime i adresa autora, a pošiljka da se uputi na adresu Radiostanica, Zagreb (Radićev trg 9) najkasije do 1. decembra 1952. Rezultat natječaja objavit će se dne 30. januara 1953. putem mikrofona prigodom večernje emisije i putem novina. Jury sačinjavaju: Krešimir Baranović, direktor opere, Vaclav Huml, profesor Muzičke akademije, i Fran Lhotka, rektor Muzičke akademije u Zagrebu.

Češkoslovaški narod je letos z velikim spoštovanjem praznoval 80letnico svojega proslulega vijolinskega mojstra Otakarja ševčika.

J. Gotovčeva «Morana» je tudi v Pragi po izvajanju brnske opere pod taktirko bivšega kapelnika ljubljanske opere A. Balatke dosegla izredno lep umetniški uspeh.

Fibichova čitanka je izšla v spomin 80letnice rojstva in 30letnice smrti skladatelja. Znani češki dirigent Doležil je opisal življenje in delo tega češkega klasika. Poleg tega so v čitanki priobčene Fibichove skladbe za klavir, pesmi, odlomki iz oper, melodram in komernih del.

P. Kosto Selak, doma iz Žirov, razvija delavnost, kar se tiče cerkvene in svetne glasbe, v Kuni na Pelješcu (Dalmacija). Vodi zборе in pridno dopisuje v naše glasbene liste.

Glasbeno društvo «Stanković» v Beogradu prireja simfonične koncerte. Društvena dirigenta sta: Milan Bajšanski in Mihajlo Vuk-Dragović.

Ljubljanska opera pripravlja uprizoritev in izvajanje opere nedavno umrlega skladatelja Alfreda Machovskega na deloma izpremenjeno besedilo Ivana Cankarja.

Znani naš skladatelj Josip Hatze je napisal opero «Adel in Mara», ki jo je uvrstila v letošnji repertoar tudi ljubljanska opera.

Jugoslovanski akademski zbor «Mladost»-Balkan je z velikim uspehom pod vodstvom svojega pevovodje, skladatelja Jakova Gotovca, sijajno koncertiralo v Pragi.

Orkestralno društvo Glasbene Matice v Ljubljani je podalo svojim članom pregled in obračun svojega dela. Pod predsedstvom dr. Ivana Karlina razvija društvo vsako leto večjo delavnost. Zadnje čase največ v družbi z opernim orkestrom. Dirigent udruženja je L. M. Škerjanc.

Opero «Ženitev», delo Musorgskega, ki je ostalo nedovršeno, je dovršil Ippolitov-Ivanov in so jo prvič izvajali v Moskvi.

Milan Sachs, mnogoletni zaslužni in uvaževani dirigent zagrebške opere ter artistični direktor hrvatskega pevskega društva «Lisinski», je zapustil Zagreb in prevzel vodstvo

opere v Brnu. Zagreb bo odličnega dirigenta, ki si je stekel za zagrebško gledališče in za napredek opere nevenljivih zaslug, težko pogrešal. Mojstru Sachsu želimo tudi na novem mestu čim lepših umetniških uspehov!

SEZNAM ČLANOV UDRUŽENJA JUGOSLOVENSКИH MUZIČKIH AVTORA.

Skladatelji: Adamič Emil, Albini Srečko, Antunović F. Valere, Bačić Truda-Stevan, Bandur Jovan M., Baranović Krešimir, Bermel Nikola, Bersa Blagoje, Bingulac Petar, Binički Stanislav, Bravničar Matija, Čurković Mijo*, Čerin dr. Josip, Dev Oskar, Dolinar Anton, Dugan Franjo sen., Dugan Franjo jun., Dvořak Leopold, Faller Nikola, Gerbić Fran*, Gotovac Jakov, Gregorc Janko, Hirschler Žiga, Horvat Lovro, Ilić Pera Ž., Ipavice Benjamin*, Ipavice Gustav*, Ipavice Josip*, Jakl Anton, Jenko Davorin*, Joksimović Boža, Jozefović Oskar, Juvanec Ferdo, Kimovec dr. Fran. Klaić Vjekoslav*, Kozina dr. Pavel, Krenedić Kazimir, Krstić Petar, Kunc Božidar, Leonhard Drago, Lhotka Fran, Logar Mihajlo, Lučić Franjo, Lulić Boško, Luligarg, Majer Josip, Manojlović Kosta, Markovac Pavao, Marković Vilim, Matetić Ronjgov Ivan, Mirk Vasilij, Mokranjac Stevan*, Molnar Josip Aleksander, Mukvić Ivo, Novak Vilko*, Odak Krsto, Orelj R. Dragoljub, Osterc Slavko, Papandopolo Boris, Parać Ivo, Paščan Svetolik, Pavčić Josip, Pregelj, Ciril, Prelovec Zorko, Premrl Stanko, Pokorni Dragutin, Raha Vjekoslav, Rajhenić Raha Josip, Remec Avgust, Rendla Večeslav, Rosenberg Ružić Vjekoslav, Rožman Ivan, Rožanc Mihael, Sachs Milan, p. Sattner Hugolin, Schönherr Maks, Schwab dr. Anton, Sedlaček Fran, Singer Hinko, Sokol Bernardin, Serbul Jovan, Stahuljak dr. Milan, Stojanović Pera Ž., Strazički Stanislav, Suzin A., Svoboda Josip, šafranek-Kavič Lujo, šantel Saša, Simunaci Roko, širola Božidar, škerjanc Lujo, štritof Niko, švikanšić Zdravko, Urban Jovan, Urošević Milan, Vijatović Milan, Vilhar S. Franjo*, Vuk Dragutinović Mihajlo, Zajc pl. Ivan.

Avtorji ali avtorji in komponisti: Bučar Danilo, Chudoba Blanka, Chudoba Dinko, Dević Juraj*, Deželić Velimir, Dunović D. Milan, Domjanović Dragutin, Golar Cvetko, Muradbegović Ahmet, Nesić Marko, Ogrizović Milan*, Peruzzi Ivo, Petrović Milorad-Seljančica*, Tijardović Ivo.

Založniki: Pevsko društvo Ljubljanski Zvon, Edition Albini, Roskamp Rikard, Stjepušin Janko, Stermecki Mirko.

UJMA (Udruženje Jugoslavenskih Muzičkih Autora). Za vse države ga zastopa Autor-Centrala za autorska prava.

Iz uredništva in upravnništva

Skrajno neljuba nam je zamuda, s katero je izšla četrta številka letošnjih «Zborov». Obilne glasbene prireditve, urednikova zaposlenost in še mnogo drugih činjenc je temu krivo. Sicer je pa naše pevsko delo razen glasbenega festivala ob 60letnici Glasbene Matice nekoliko počivalo in bodo pevska društva šele v jesenskih mesecih zopet začela z rednimi izkušnjami. Zamudo bomo čimprej poskušali popraviti.

V današnjem zvezku priobčujemo novo Z. Prelovečevovo zelo melodiozno in pevno skladbo «Sedem si rož porazala mi» za moški zbor, ki se bo gotovo priljubila našim zborom. Moški zbori dobe poleg nje še skladbo S. šantla «Trojno gorje», mešani pa našega novega sotrudnika dr. G. Ploja «Ah srce». Sopranistinjam, solistinjam pa bomo gotovo ustregli s priobčitvijo Z. Prelovečevega solo-peva «Tožba».

P. Jerebovo priljubljeno pesem «Pelina roža» je uprava «Zborov» dala ponatisniti. Zbori partiture zopet lahko naročajo. Cena 1 Din.

Vsem cenj. naročnikom! Poravnajte naročnino za l. 1952.! Poravnajte račune za prejete note iz uprave «Zborov»! Zavzemite se, pevci in pevke, za «Zbore», naročite se nanje, podpirajte pa tudi «Cerkveni glasbenik» in «Pevca»!

Z * zaznamovani so umrli in so člani njihovi pravni nasledniki.

Urednikov zaključek 20. septembra 1952.

Gospodični Pepci Bočkajevi v spomin.

Sedem si rož porezala mi...

Ivo Peruzzi.

Zorko Prelovec
(Ijubljana)Preprosto, v narodnem tonu,
kiden. pripovedovaje. *)Moški
zbor

mf *Usi.*

Sedem si rož po-re-zala mi, se-dem si

počasi

rož po-ve-zala mi v so-pek r-deč.

Sedem si rož po-ve-zala mi

Se-dem si rož po-re-zala mi.

Se-dem si rož
Se-dem si, se-dem si rož po-

*) Prednašanje prepuščam pevovodji. Skladatelj.

počasi

ve-zala mi v šo - - pek r-deč.

I. bas izrazito

p

Se-dem si let lju-bi - la me,

mf

Sedem si let lju-bi - la me, se-dem si

p

Se-dem si let lju-bi - la me,

accel.

se-dem si let tolaži - la me. Zdaj teni več,

let tolaži - la me.

se-dem si let tolaži - la me.

f

zdaj teni več, zdaj teni več, ni več.

f

Lahko

p
 Jaz pa bom vr-teo o-gra-dil si, ro-žic bom se-dem u-sa - dil si

f *jako široko* *kot prej*
 te - - bi v spo-min. *mf* *ko za-de-*
 te - - bi, te - - bi v spomin. *mf*
 te - - bi v spo-min, v spo - - min.

p *f*
 ko zadehtel na pomlad bo cvet, pa se bom spo - mnil vseh
 htel na pomlad bo cvet, pa se bom spo - mnil vseh se - dem
 ko zadehtel na pomlad bo cvet, pa se bom spo - mnil vseh

bolestno *accel.*
 se - dem let, poln bole-čin, poln bole-čin,
 let, *f*
 se - dem let, *f*

*Kot v začetku
Eden.*

poln bolečin, bolečin. *mf* Sedem si rož pore-zala

Vsi
mf mi, sedem si rož po-ve-zala mi *v*

mf se-dem si rož po-ve-zala mi

počasi šo - -pek r-deč *pp* prav počasi in mirno *ppp* za spomin. za spomin.

Trojno gorjé.

Simon Jenko.

S. Šantel
(Ljubljana)

Moderato

Moški zbor

p Gor-jé, gor-jé,
Gor-jé, kdor nima do-ma, *p* gor-

p gor-jé, gor-jé, *f* *piu mosso*
kdor ni nikjer sam

piu f *a tempo*
svoj gospod, kdor ni nikjer sam svoj gospod, kdor ni ni-

p *Animato*
kjer, — ni — kjer sam svoj go-spod. Naj kri-žem svet pre-

cresc. po -- co a pa -- oo
ro - ma, naj kri-žem svet pre - ro - ma, naj kri-žem svet pre - ro - ma, saj

f *Tempo I.^{mo}* *p*

ven-dar tu - jeo — je povsod. *mf* Gor-jé, kdor se u-se-da za

f *poco accel.* *f* *ff* *u*

tu - jo mizo ži-ve dni. gri - žljaj, gri - žljaj zagreni. Gor-

mf *f*

Usak grizljajmu prese-da, po-ži-rek mu zagreni: *ff*

tempo *poco rit.* *Piu mosso* *f* *Be-*

je, kdor zata-ji-ti prisi-ljen vo-lyo in srcé. Be-da-kom, be-da - kom

f *ben marcato* *f* *Be-da - kom*

f *Be-dakom, be-da-kom čas mo-ra* *rit.*

da-kom, be-da - kom čas — mo - ra gla - vo in ro -

po - so-di - ti čas — mo - ra gla - vo in ro -

po - so-di - ti

Tempo I.^{mo} *mf* *p* *Polov. gor.*

ké, ro-ké, ro-ké! Gor-jé, gorjé. *Polov. gor.*

mf *p*

Gorjé, kdor nima do-ma,

quasi recitativo

p

Drugi
je, gorje,

Naj kri-žem svet pre-ro-ma, naj kri-žem svet pre-

pp
gor-jé,

maestoso

ff

ro-ma, saj ven - - dar, saj ven - - dar, saj ven - -

gor-je, saj vendar tujec je, saj vendar tujec je, saj vendar

dim.

p

dar tu-jec je pov-sod, saj vendar tu-jec je, saj vendar

tujec je, saj ven - - dar

tu-jec, tu-jec je po-vsod, je po-vsod, je po-

mo - ren - do

ppp

vsod, po - - - - vsod.

vsod, je po - vsod, po - - - - vsod,

vsod, po - - - - vsod.

vsod, je po-vsod, je po - vsod.

Ah, srce ...

L. Turšič.

Dr P. Gotfrid Ploj
(Vič)

Počasi

Mešan
zbor

Ga - ji so zahrepe - ne - li, Bog poslal jim zlatih ju - ter,

tra - te so zahrepene - le, le, Bog poslal jim dni je sol - nčnih,

tra - te so za - hre - pe - ne - le, Bog poslal jim dni je soln - čnih,

zla - ta jutra so vzbudi - la v ga - jih sladkih drobnih pe - semo,

zla - ta ju - tra so vzbudi - la v ga - jih slad - kih drobnih pe - semo,

zla - ta ju - tra so vzbudi - la v ga - jih sladkih dro - bnih pe - semo,

soln - čni dnevi so vzbudi - li tra - tam pi - sa - ne - ga ove - tja.

soln - čni dne - vi so vzbudi - li tra - tam pi - sa - ne - ga ove - tja.

poco riten.

Veselo

Use ži - vi, vse ži - vi, vse ži - vi: v ob-
Use ži - vi, vse ži - vi, ži - vi:

Lahno

jemih toplih mla - do cvetje se po - lju - blja, o lju - bezri lahna
v ob - jemih toplih mla - do cvetje se po - lju - blja, o lju -

pe - sem iz logov čez plan od - me - va, iz logov čez plan od - me - va,
bezri lahna pe - sem iz logov čez plan od - me - va, iz logov od me - va,

iz logov čez plan od - me -
iz logov čez plan od - me - va.
iz logov čez plan od - me - va.
P iz logov čez plan od - me - va.

Široko
va.

Ah, sr - ce, le ti si mr - zlo
Ah, sr - ce, le ti si mr - zlo kakor sne - žec, kakor snežec, beli snežec.

f Ah, srce, le ti si mr - zlo —

mf Ah, srce, le ti si mr - zlo — kakor sne - žec, be - li sne - žec.
kakor sne - žec, kakor snežec, beli snežec,

mf Ah, sr - ce, le ti si mr - zlo *f* kakor sne - žec, kakor snežec, beli snežec.

mf Ah, srce, le ti si mr - zlo *p* ka - kor snežec, be - li snežec. *p* Ah, srce, le

mf Ah, srce, le ti si mr - zlo *p* ka - kor snežec, be - li snežec.

ti si mrtvo kakor ka - men, mrzli ka - men, *f*

mf Ah, srce, le ti si mrtvo, ah, sr - ce, le ti si mrtvo
ah, srce, le ti si mrtvo *f*

mf ka - kor ka - men, mrzli ka - men. *f* Ah, sr - ce, le ti si mrtvo kakor ka - men, *mf*

mf ka - kor ka - men, mrzli ka - men. *f* Ah, sr - ce, le ti si mrtvo kakor ka - men, *mf*

p mr - zli ka - men, ka - kor ka - men, mr - zli ka - men. *p*

p mr - zli ka - men, ka - kor ka - men, mr - zli ka - men. *p*

Tožba.

Engelbert Gangl.

Zorko Prelovec
(Iđrija, 1910)

Uvod hitro in živahno.

Sopran

Klavir

mf

Ped.

p

rit.

p

vedno hitrejšo do ff

rit. ff široko

rit.

da - leč stran, mrak padel je v moj be - li stan. Ni - kar mi pti - či -

počasi

Hitro - accel.

ca ne poj, se - daj o - trok se jo - čemoj. Ni - kar mi pti - či -

f. *počasi* *žalostno* *jako počasi*

oa ne poj, se - daj o - trok, o - trok se jo - če, jo - - - - če

Ped. Ped.

I. Hitro *II.*

moj. Ni - moj. *počasi*

dimin.

pp

Najboljši ŠIVALNI STROJ in KOLO

z a d o m, o b r t i n i n d u s t r i j o

je samo „Adler“-„Gritzner“, švičarski pletilni stroj **Dubied.**

Pisalni stroji v treh velikostih! Društva poseben popust!
Posamezni deli za vse stroje in kolesa, pnevmatiko edino le pri

Lepe opreme,
ugodno
odplačevanje!

Josip Petelinc, Ljubljana

Telefon
št. 2913

„SLAVIJA“

JUGOSLOVANSKA ZAVAROVALNA BANKA V LJUBLJANI

VAS ZAVARUJE PROTI ŠKODAM, KI JIH PRIZADENE OGENJ,
TELESNA POŠKODBA, SMRT, VLomsKA TATVINA, TOČA ITD.

GLAVNO RAVNATELJSTVO V LJUBLJANI, GOSPOSKA ULICA ŠT. 12.
TELEFON ŠT. 2176 in 2276.

LITOGRAFIJA
OFFSETTISK

ČEMAŽAR IN DRUG

LJUBLJANA, IGRIŠKA ULICA 6

RAZMNOŽUJE NOTE PO ZELO SOLIDNIH CENAH
TER IZDELUJE VSAKOVRSNA DRUGA LITOGRAF-
SKA DELA, KAKOR ETIKETE, LEPAKE, DELNICE ITD.

GLASBENE PRIOLOGE „ZBOROV“
SO NATISNJENE V LITOGRAFIJI
ČEMAŽAR IN DRUG.

KREDITNI ZAVOD ZA TRGOVINO IN INDUSTRIJO

Brzjavni naslov:
KREDIT LJUBLJANA

LJUBLJANA

Prešernova ulica šte. 50

(v lastnem poslopu)

Telefon št. 2040,
2457, 2548, 2706 in 2806

Obrestovanje vlog, nakup in prodaja vsakovrstnih vrednostnih papirjev, deviz
in valut, borzna naročila, predjemi in krediti vsake vrste, eskompt in inkaso
menic in kuponov, nakazila v tu- in inozemstvu, safe-deposits itd. itd.

USTANOVLJENO LETA 1895.

RUODLF WARBINEK

TOVARNA
ZALOGA IN IZPOSOJEVALNICA
KLAVIRJEV

LJUBLJANA

GREGORČIČEVA ULICA 5.
IN RIMSKA CESTA 2.

Poštni čekovni račun št. 4.0175.

Popravila se izvršujejo točno in ceno, tudi na obroke.

GROM D.Z.O.Z.

CARINSKO-POSREDNIŠKI
IN SPEDIJIJSKI BUREAU

LJUBLJANA

KOLODVORSKA ULICA 41

Naslov brzojavkam: GROM
Telefon Int. 2454

Zastopstva na vseh mestih tu- in inozemstva

Zastopnik mednarodne družbe spalnih
voz S. O. E. za promet ekspresnih pošilk

AKO ŽELITE BITI Z NOTAMI VEDNO

TOČNO POSTREŽENI, OBRNITE SE NA

MATIČNO KNJIGARNO

LJUBLJANA
KONGRESNI TRG 9
POŠTNI PREDAL 195

KI IMA VSE SLOVENSKE
IN TUJE MUZIKALIJE
VEDNO V ZALOGI

ALOJZIJ LOMBAR

MODNI SALON
ZA GOSPODE IN DAME

LJUBLJANA VII
CELOVŠKA CESTA ŠT. 53

*

V ZALOGI CEŠKO IN ANGLEŠKO BLAGO

SRAJCE

modne in športne, kravate, na-
ramnice, žepne robce, palice,

damsko perilo

modne bluže, torbice, flor,
nogavice in rokavice v krasni
izbiri in po najsolidnejših
cenah pri tvrdki ŠTERK nasl.

MILOŠ KARNIČNIK

LJUBLJANA

Stari trg št. 18

Perilo po meri!

Velika zaloga čipk!

Izdaja in zalaga pevsko društvo „Ljubljanski Zvon“ v Ljubljani, tiska Delniška tiskarna, litografirata Čemažar in drug. Letna naročnina za kraljevino Jugoslavijo 50 Din, za Italijo 25 lir, za Češkoslovaško 30 Kč, za Ameriko poldrug dolar. Pomnoževanje partitur, litografiranje posameznih glasov je po zakonu prepovedano; izvajanje v „Zborih“ objavljenih skladb je dovoljeno le društvom, ki so naročila notni material dotične pesmi za ves zbor.